

La Generalitat de Catalunya també té els seus dibuixants cívics, com Pilarín Bayés.

ARXIU

El civisme pervers es cuina a França

El civisme, les bones maneres, la polidesa formal, aquest aiguabarreig de conceptes sovint contradictoris, sempre a mig camí del cel i l'infern, ha tingut en aquest país obsedit pel formalisme rococó tota mena de manuals i codis que han regulat, també, l'educació sentimental de la joventalla. Recollim-ne dues mostres, d'aquesta visió cívica dels francesos, tan incisiva com discreta, emperò. Un petit diccionari elaborat per Isabelle Girard, aristòcrata parisenca, i un fragment seleccionat de *Manual d'urbanitat per a jovenetes* de Pierre Louys (La Magrana), una depravada imitació dels carrinclons decàlegs de les institutius franceses.

Adulteri: És un pecat. S'ha de mantenir en secret. En aquests casos, la màxima cortesia és la discreció. Desgraciadament, les històries de llit gairebé mai no són discretes.

Amanida: No s'ha de fer servir el ganyet. La raó és molt senzilla ja que fa temps, el vinagre n'oxidava la fulla.

Besar la mà: No es besa la mà d'una dona fora que ella us l'ofereixi. En cap cas mai no es besa a l'exterior.

Cames: No s'han de creuar mai. Ni a l'Església ni enlloc. Només els homes poden fer-ho.

Crosta: No és de mala educació no menjar-se la crosta (del pa, d'un pastís...)

Diners: És ensopit i queda malament de parlar-ne. Com a màxim, poden fer-ho els banquers quan estan entre ells. Si durant un sopar la conversa es detura en aquest tema, la mestressa de casa té l'obligació

de desviar-la cap a qüestions més interessants: el deute dels països del Tercer Món o el dèficit comercial del país veí.

Edat: No s'ha de demanar l'edat a una dona. Si de totes maneres ella la diu i la seva joventut us estranya, estalvieu-vos un xiulet d'admiració i prescindi de la frase: "No ho hauria dir mai!".

Fumar: A taula, mai. No es fa. Tothom sap que l'olor del tabac fa malbé el paladar.

Guaus: Fa les mans més boniques, però cal treure-se'ls quan s'ha de saludar algú.

Ous passats per aigua: No s'han de pelar, sinó tot just escapçar-ne la punta.

Restaurant: L'home ha d'entrar primer. És un costum que ve de l'Edat Mitjana, quan l'home s'avançava a la dona en un carrer fosc. Un cop dins, deixa que la dama trïi cadira.

Tango: Ball considerat inconvenient, i és una llàstima perquè és molt divertit.

Televisió: És molt vulgar. La majoria dels periodistes i presentadors parlen molt malament i fan servir fórmules que demostren la seva incultura: "A nivell de..."

Ulleres: Han esdevingut una mania. Tothom en porta, des del matí al vespre. Ja ningú no es pren la molèstia de treure-se-les quan s'adreça a algú altre. És una manca de bona educació.

WC: És millor demanar "¿On és el wàter?", que no pas fer servir fórmules ridícules com ara: "¿On puc pintar-me els llavis?"

Extracte de *Manual d'urbanitat per a jovenetes*. "Normes de comportament amb el senyor president de la República":

5 de juny
dia mundial del
Medi Ambient

Si teníeu l'honor de ser invitada a recitar un compliment davant el president de la República, no li digueu a l'orella, en el moment que us fa un petó: "Vine a casa de la mamà i et faré trempar."

Encara que el reconegueu com un client habitual de la casa clandestina on prostituïu la vostra boqueta, no l'anomeneu "el meu bebè" davant tot l'estat major.

Tampoc no el tracteu de "vell sàtir" ni li reclameu cent mil francs a canvi de la vostra discreció.

Si, al contrari, us segresta en secret i es llança sobre el vostre cul per saciar la seva lubricitat, res no us obliga a deixar-vos violar pel cap d'estat.

Si, de bon grat, us fiquen al llit amb ell i us demana que us li pixeu a la boca, no hi poseu traves adduint que aquest acte seria indigne del respecte que li deveu. Coneix el protocol molt millor que vós.

Podeu demanar al senyor president de la República un floc de cabells per a tenir un record dels seus favors, però seria indiscret de tallar-li el membre per tenir-lo sempre present.

Si durant una sortida nocturna us trobeu el president de la República estirat en un bassal i completament borratxo, feu-lo portar a l'Elysée amb tots els honors que mereix el seu títol.

Si el senyor president de la República es morís de sobte mentre li feu una xumada, podeu explicar-ho a tothom: ningú no us demanarà. Hi ha precedents.

O.M.